

Л. А. Мірошніченко-Гусак

Ольхова Ольга Антонівна

ОЛЬХОВА́ Ольга Антонівна (19. 12. 1928, с. Хорошки Лубен. р-ну, нині Полтав. обл.) – майстриня художньої вишивки та плетіння прикрас із бісеру. Бабуся О. Ю. Ольхової. Член НСМНМУ (1991). Від 1959 мешкає в Луцьку. Працювала агрономом. Вишиває з дитинства. Від 1980-х рр., під впливом робіт луцької майстрині Н. Гуль, вишивка стала її постій. улюбленим заняттям. На основі зразків нар. мистецтва створює жін. блузи й чол. сорочки, лляні сукні, скатертини, рушники, серветки, що вирізняються тонким худож. смаком, високим рівнем майстерності. Працює в різних техніках, серед яких – настилування біллю, філейна вишивка, мережки. Від 1987 плете ґердани та ін. прикраси з бісеру. Шукаючи гармонію, постійно удосконалює та урізноманітнює візерунки. Популяризувала нар. мистецтво вишивки разом з Н. Горлицькою, М. Дімун, І. Сензюк. Брала участь в обл., всеукр. мист. виставках від 1980. Персон. – у Луцьку (2004). Окремі роботи зберігаються у Волин. краєзн. музеї (Луцьк), Колодяжн. літ.-мемор. музеї Лесі Українки (Волин. обл.).

Фотоілюстрації

Основні твори

жін. блузи – «Голуба зоря» (1978–80), «Шовкова доля» (2000), «Снігова троянда» (2015); чол. сорочка «Криця» (2005); ґердани – «Осінній», «Чорнобривець» (обидва – 1990–2000), «Мрія» (1991); серія робіт намиста квіткового – «Ромашки», «Незабудки», «Кульбабки» (усі – 1990–2015); кольє – «Святкове», «Рожеве», «Троянда»; сережки та брошки – «Міміза», «Бузок», «Вільха» (усі – 2000–10).

Рекомендована література

1. Хомова Т. Чарівна скриня Ольги Ольхової // Луцький замок. 2003, 18 груд.;
2. Чарівна скриня Ольги Ольхової: Каталог ювіл. виставки. Лц., 2003;
3. Чорнієвич М. У відпустку ходили раз на три роки, але зразу на шість місяців: до портрету Ольги Ольхової // Країна. 2018. № 29.

Бібліографічний опис:

Ольхова Ольга Антонівна / Л. А. Мірошніченко-Гусак // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2022. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-76751>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).